

Proroctví Abdyásoně. Kap. I.

8. Hle oči Jána Boha proty kralovství křesťanů, a podrobím te od obličaga zemi: ale spatk nástrže nepodrobím dímu Jakobům, po-
mída Jan.

9. Nebo hle já rozlázem, a potlučem mezi vsickými národy dímu Izraelský, jako potluča žito v sítě: a nepadne aniž samének na zem.

10. Mlčím zemru vscey bristijer lidu mého: který povídaž: Nepribliži se, v nepřigde na nás, zabynúti.

11. Za sna tobo zbudím staneš Davidům který spadl: v zase nystaním rozburana ždi gebo, v ty, které se byli poválali ob-
novim: a zase se nystaním jako za sním davných.

12. Aby ovládali ostatní Yduměšské, v vsceky národy, proto je meno me na pomyc volali: povída Jan čimtel žito mci.

13. Hle sne gidu, povída Jan: a soboni orac ženea v klaz tel brozním rozšvágjebo semeno? a kapkat budú boni slad-
kost v vsceky, vscky vypravene budú.

14. A navicím v wizeni lidu mého Izraelského: a stamat budú mlča v púste, v bydet budú: a sadit budú vinnice, v pit budú vinnog-
e: a delat budú zabradi, v geři budú smoci gječ.

15. A sadit gječ budem v zemi gječ: v nemytřbám gječ vscey z zemi gječ, které sem jim dal, povída J. Bůh tmůg.

Proroctví Abdyásoně. Kapitola I.

I. Proroctví Yduměšským zabynúti, který trápjali syni Izraelských: 1. II. Ale žide panství přijmú nad tma, který gječ trápjali, v spasení v kralovství křesťanů, a tny přigde.

I. Mlčím Abdyásoně. Toto povída J. Bůh Adomu: a fowest 6. sine slyšali od Jána v posla k pobanom postal: Nstánte, a pon-
stánim naproty nemu z tvognu.

2. Hle za malicebo položil sem teba mezi pobani: potupeny b ty wélmj.

3. Pjeba srdca tvebo pozdvjbla teba, který bydlis v rozšedlinách skalnych, pomyslyl j kralovství stolicu tnu: který povídaš v srdci svém: kdo mňa stábné na zem?

4. Pomyslyly ja jako orel, a položily mezi hvězdi hvězdo-
tve: odtud státnem teba, povída Jan.

5. Kdyby zloděje byli wěsti k tebe, kdyby zbožnjci w noci, jako by sy byl umřel: cily by nebyli na trádi sebe došti: kdyby obyráče brozním byli wěsti k tebe, ždaliž aspon obereč brozna nebyli za-
nechali tebe?

6. Jako wěbledali Azau, wěbledamali sryté wci gebo?

7. Ždž do mezi vypustili teba: vscey muže smlúwí twég pos-
nivali se tebe: zmocnili se naproty tebe muže potoga tvebo: který stebú geđa, řyda pod teba položá: nem rozumnosti w nem.

8. Ždaliž za sna tobo, povída Jan, nezatrám s mudrych z Jeru-
měšské zemi, a rozumnost z boni Azau?

9. A bat se budú slyny tvoji od polednia, aby zabynul muž z boni Azau.

M. act. 15. 16.
N. Ecl. 1. 11.

O. Ap. 1. 1.
Eppi.
P. 1. 1. 1.

F. Jer. 4. 1. 1.

Q. 1. 1. 1.

R. Joel. 3. 1. 1.

S. 1. 1. 1.

T. Doctrina.

V. deserto o
lin gentes.

X. v. 1. 1.

Y. Ecl. 1. 1.

Z. Doctrina.

A. Ecl. 1. 1.

A. Jer. 49. 1. 1.

B. Gal. 1. 1.

C. ut bellu pa-
sant qra deu
maos.

D. sabo.

E. 1. 1. 1.

F. folderati.

G. Hoj 29. 1. 1.
1. Cor. 1. 1. 1.

Proróctmi Ábdýasf. Kap. I.

10. Ne zabíjání, a pre nepravost proty bratru tveemu Jáfobovi, přikáže teba háňba, y zabýnest na věky.
 11. Za dňa kóiz sý stal naproti nemu, kóiz cuzi lapali wójsko gebo y cuzozémci byli wěbazali prez bráni gebo, a na Jeruzalem házali los: ty také býmal sý gáfo geden s nych.
 12. A nepotupugⁿ za dňa bratra tvebo, za dňa putowáná gebo: y neradug sa nad synami Júdfkyma za dňa zabýnutá geub: a ne, pomyslug usta své za dňa úzkostí.
 13. Any nemebazag prez bránu lidu nébo za dňa úpadu geub: any pórdat nebudes y ty w zlych nēcách gebo za dňa opústatená gebo: y nerypústag naproty wójsku gebo za dňa opústatená gebo.
 14. Any stat nebudes proty nim, abyš geub zabýjal který utelal by dñ: y nezawýtag ostátnych geboⁿ za dňa zarmútku.
 15. Nebo blýsko gest den táne proty wšeckým národóm: gáfo sý = utimil tak se stane tebe: doplatu twi obráti na hlavu twi.
 16. Nebo gáfo ste pili^e na hři megⁿ swatěg, tak pit budúⁿ wše, cy hřane ustamičné: a pit budú, y zabrusá se, a budú gáfoby nebglí.
 17. A na hři dñon bude wšlOBOZENÍ, y bude swatý: a wladat bude sum Jáfobúm sřma, který wladali s nym.
 18. Y bude sum Jáfobúm ohen, a sum Józeffúm plamen, y sum Azau pázdeni: a podpála sa sřze nych, y spáli geub: a nebudú osi, tákfi somu Azau, nebo tñn mluwíl.
 19. A ty který sý k poslední za sedictmi mět budú hři Azau, a ty který su na polách Siskřstých: budú mět křaginu Ašragimowú, y křaginu Damaršfú: a Bonyamin mět bude Gálaád.
 20. A přesehománi wójska tohoro sřniúm Izabelštych, wšecky nych, ta křananecřstých až do Sarepti: a přesehománi Jeruzalemšte, které w Bosforu gest, bude mět Města toledněg sřzani.
 21. Y wýstupá wšlOBOZITEL^a na hři dñonšfú sřditi hři Azau: a bude tanowé křalómšfmi.

H. gen. 27. 42.
 I. i. Judas:
 L. Balai.
 M. videt dñy pmo nere.
 N. 70. fugientes.
 O. Gal. latitio conu apmo
 P. lion capti.
 Q. i. latobuntz su re. te.
 R. g. d. Judai sal uabuntz per cyd
 & sublimigri senfu per (ristu).

Proróctmi Jonássowé.
 Kapitoli I.

I. Jonásf, kóiz poslan byl od Boga do Nynýwe házani, z bagowem utelal do Taršy od oblicaga táne: i. II. Kóiz burfa pomstala w hřidli losc, gáfóit za přčinu ulapen byl. III. Křembo do mora w hřidli, w hřidli burfa.
 I. Y stalo sa slowo táne k Jonássowi k synu Amáthi, póměgicý:
 2. wstáni, a di do Nynýwe Města wělebo, a ház w nem: nebo zlošt gebo hře wšsta předemná.
 3. Y wstal Jonásf, aby utelal do Taršy před oblicagem táne, a do lu zesel do Joppen, y našel bagow planný se do Taršy: a dal záplatu gebo, y dohi zesel dñbo, aby se plawil s nyma do Taršy před oblicagem táne.
 II. 4. Ale tñn pustil wěly wětr na more: y stala sa burfa wělká na mori, a bagow do nebezpečénstwa byl přisfel podrobiti sa.
 5. Y báli se plawci, y křycali muze k božu swému: a házali nádech^e, křem w bagowě býmali, do mora, aby sa odlachěl od nych:

A. i. propugnatoru ut Maabadas uel Nijhici Apojtoli
 B. Christo
 C. perpetuo & sta bile.
 D. inimicus ee. lidu.
 E. merus & one ra.